

Sygn. akt IV U 421/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2018r. w S.

odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. P. przysługuje prawo do rekompensaty od dnia 03 marca 2018r.

Sygn. akt IV U 421/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 kwietnia 2018r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał K. P. od 3 marca 2018r. emeryturę. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 w/w ustawy na kwotę 1751,50 złotych brutto miesięcznie wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres 18 lat, 5 miesięcy i 2 dni. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego, iż nie przyznano mu emerytury z rekompensatą, ponieważ nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony K. P. zaskarżając ją w części odmawiającej mu prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że zatrudniający go zakład pracy już nie istnieje i nie jest w stanie przedłożyć świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ale okoliczność tę mogą potwierdzić świadkowie – osoby, z którymi pracował (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k. 2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. P. ur. (...), w okresie od 29 grudnia 1991r. do 31 lipca 2000r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy (bezsporne, akta rentowe).

Od 3 listopada 2004r. ubezpieczony podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników (zaświadczenie dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników k. 5 akt emerytalnych).

W dniu 5 marca 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury wraz z rekompensatą (wniosek k.1-3v akt emerytalnych).

Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że ubezpieczony udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 r. okres składkowy wymiarze 17 lat, 4 miesiące i 18 dni oraz okres nieskładkowy w wymiarze 1 miesiąca i 14 dni i na potrzeby ustalenia wysokości emerytury ustalił ubezpieczonemu decyzją z dnia 8 marca 2018r. wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę 92 628,80 złotych. Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresów od 16 sierpnia 1990r. do 15 września 1990r. oraz od 5 kwietnia 1991r. do 30 czerwca 1991r., kiedy to ubezpieczony przebywał na urloпах bezpłatnych (decyzja z 8 marca 2018r. k.11 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Decyzją z 18 kwietnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od (...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i obliczył jej wysokość na kwotę 1751,50 złotych brutto miesięcznie, wraz ze zwiększeniem z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników za okres 18 lat, 5 miesięcy i 2 dni w kwocie 168,15 zł.

Jednocześnie działając na podstawie art. 21 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do rekompensaty wskazując, że nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 18 kwietnia 2018r. k.15 akt emerytalnych).

K. P. w okresie od 2 marca 1974r. do 28 grudnia 1991r. był zatrudniony w Wojewódzkim Związku (...) S. na Oddziale (...)w S. na stanowisku palacza kotłowni parowych wysokopięnych (kopia świadectwa pracy k.3 akt o ustalenie kapitału początkowego). Na Oddziale w S. produkowano cegłę silikatową. Na Oddziale była kotłownia nieautomatyzowana, wyposażona w dwa kotły parowe, każdy z nich miał po dwa paleniska. Ubezpieczony wszystkie prace w kotłowni wykonywał ręcznie tj. czyścił piece, przywoził taczka węgla, zasypywał go, rozpałał, szlakował, sprawdzał poziom wody i temperaturę na wyjściu, wywoził szlakę. Z kotłowni szły rury do autoklawów, gdzie wyparzana była cegła silikatowa. Kotłownia była niezbędna do produkcji cegły, gdyż wyparzanie jej odbywało się za pomocą pary z kotłowni. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym 12/24h, w tym również niejednokrotnie w soboty i niedziele. Ubezpieczony obsługiwał kotły parowe typu przemysłowego o mocy do 15 atmosfer. W trakcie jednej zmiany spalał nawet 12 ton węgla. Na wyjściu woda osiągała temperaturę 250 stopni Celsjusza. Pracę palacza w powyższym okresie ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków M. Ł. k. 19v akt sprawy, S. M. k. 19v-20 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.20-20v akt sprawy).

W okresach od 16.08.1990 r. do 15.09.1990 r. i od 05.04.1991 r. do 30.06.1991 r. ubezpieczony przebywał na urloпах bezpłatnych (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 4 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, a także znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w Wojewódzkim Związku (...) S. Oddział (...)w S.. Ponadto, Sąd oparł się na zeznaniach świadków M. Ł. (k.19v akt sprawy) i S. M. (k.19v-20 akt sprawy) oraz zeznaniach ubezpieczonego (k.20-20v akt sprawy), które są spójne, logiczne i korespondują z dokumentacją pracowniczą i zostały obdarzone w całości wiarygodnością.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. P. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. nr 237, poz. 1656) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Warunek sformułowany w art. 21 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych należy rozumieć w taki sposób, że rekompensata jest adresowana wyłącznie do ubezpieczonych objętych systemem emerytalnym zdefiniowanej składki, którzy przed osiągnięciem podstawowego wieku emerytalnego nie nabyli prawa do emerytury z FUS obliczanej według formuły zdefiniowanego świadczenia.

Rekompensata stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabyły prawa do emerytury pomostowej.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy stwierdzić należy, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do rekompensaty. W świetle ustaleń Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że ubezpieczony w okresie od 29 grudnia 1991r. do 31 lipca 2000r. pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy dlatego też do dnia 1 stycznia 1999 r. nie osiągnął 25-lat okresów składkowych i nieskładkowych i tym samym utracił możliwość nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, tj. w wieku 60 lat z tytułu pracy w szczególnych warunkach – na podstawie art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Niesporne jest również to, że ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury pomostowej. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało również, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych. Obiektywne dowody z dokumentów w postaci świadectwa pracy (k.3 akt o ustalenie kapitału początkowego), dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne i logiczne zeznania ubezpieczonego (k.20-20v akt sprawy) oraz świadków M. Ł. (k.19v akt sprawy) i S. M. (k.19v-20akt sprawy) – współpracowników z okresu pracy zawodowej ubezpieczonego wykazały, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku palacza wysokoprężnych kotłów parowych na Oddziale (...)w S. w okresie od 2 marca 1974r. do 28 grudnia 1991r., z wyłączeniem okresów przebywania na urloпах bezpłatnych, tj. od 16 sierpnia 1990r. do 15 września 1990r. oraz od 5 kwietnia 1991r. do 30 czerwca 1991r. (k.11v akt o ustalenie kapitału początkowego). W okresie zatrudnienia na Oddziale (...)w S. ubezpieczony pracował jako palacz w kotłowni nieautomatyzowanej, obsługując kotły typu parowego. Były to kotły przemysłowe o mocy do 15 atmosfer. Zgodnie z polskimi normami kocioł parowy przekraczający 0,7 atmosfer stanowi kocioł przemysłowy wysokoprężny (norma PN-70 H-83136 Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 27 kwietnia 1970r. Mon. Pol. Nr 16/1970, poz. 135). Ubezpieczony obsługiwał dwa duże kotły parowe, każdy z nich z dwoma paleniskami, pracujące w ruchu ciągłym na potrzeby produkcji cegły silikatowej. Praca wykonywana przez ubezpieczonego w w/w zakładzie pracy w okresie od 2 marca 1974r. do 28 grudnia 1991r. (z wyłączeniem urlopow bezpłatnych wyszczególnionych powyżej), odpowiadają rodzajowo pracom wymienionym w wykazie A, dziale XIV poz.1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), czyli prace nieautomatyzowane palaczy kotłów parowych typu przemysłowego.

Zaliczenie K. P. do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia na stanowisku palacza w Wojewódzkim Związku (...) S. Oddział (...)w S. od 2 marca 1974r. do 28 grudnia 1991r. z wyłączeniem okresów przebywania na urloпах bezpłatnych powoduje, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 2009r., a tym samym spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do rekompensaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. P. przysługuje prawo do rekompensaty z tytułu pracy w warunkach szczególnych od (...), czyli od osiągnięcia wieku emerytalnego.